

ξεπαστρευτούν τὰ προσωπικά κέρματα καὶ θὰ περά-
σουνε στὴν ἱστορία, στὲς μαύρες φυσικὰ σελίδες τῆς.

Πρέπει οἱ λαϊκὲς καὶ οἱ ἐργατικὲς τάξεις νὰ κα-
τεδύουν σύντομα καὶ ἠσυχῶς τὸν ἐκλογικὸ ἀγώνα.
Ἄς ἀποτύχουν. Μία ἐκλογικὴ ἀποτυχία δὲ σημαί-
νει τίποτα. Οὔτε δύο, οὔτε τρεῖς. Ἀπὸ κάθε ἐκλογι-
κῆ ἀποτυχίας πάντα κάτι ἔχει νὰ κερδίσει ἡ Ἰδέα,
πάντα θὰ τραβήξει ἀρκετοὺς μετὰ τὸ μέρος τῆς, κ' ἔ-
τσι οἱ δύο τρεῖς ἀποτυχίες θὰ γεννοβολήσουν τὴν μίαν
ἐπιτυχία, τὴν πανηγυρικὴν.

Ἄμα ὁ λαὸς νιώσει, πιστέψει, τὸ καλοχωνέψει,
πῶς μπορεῖ νὰ ντιπροσωπευτεῖ μοναχὸς τοῦ μέσα στὴ
Βουλὴ, πῶς μπορεῖ δηλ. νὰ ἔχει τὸν ἀντιπροσώπο του
τὸν ἀληθινὸ, ποὺ ὁ ἴδιος τὸν ἐκλέγει καὶ τὸν δη-
μιουργεῖ, τότε, κόπιασε ἡ ἀρετὴ σου ὕστερα νὰ
τὸν κοροϊδέψεις.

Τότε θὰ ποτήσουμε πολιτικούς δικούς μας, βγαλ-
μένους μέσ' ἀπὸ τὰ σπλάχνα μας, ποὺ νὰ μᾶς πο-
νοῦνε, νὰ μᾶς φροντίζουν, νὰ μὴ μᾶς βγάξουν ποτὲ
ἀπὸ τὸ νοῦ τους. Τώρα μᾶς θυμοῦνται μοναχὰ ἅμα
εἶναι νὰ μᾶς κλέψουν τὸν ψῆφο μας καὶ μᾶς τὰ-
ξουν τότε φρόνους μετὰ καρδέλια καὶ λαγούς μετὰ
τραχήλια, φοροῦνε ἀκόμα καὶ τὸ Ἀντιπροσωπευτικὸν σκό-
φο, γὰρ νὰ ξεχάσουν ἀμέσως ὕστερ' ἀπὸ τὴν ἐπι-
τυχίαν τὰ λόγια καὶ τὲς ὑποσχέσεις τους.

Τότε καὶ μόνο τότε, ὅταν ἀλλάξουμε κ' ὅτα με-
ταμορφωθοῦμε ἀπὸ ὄχλο εἰς λαόν—τότε θὰ μᾶς λογα-
ριάσουν οἱ πολιτικοὶ μας καὶ τότε μοναχὰ, ὅταν ἔρ-
χονται νὰ μᾶς ζητήσουν τὸν ψῆφο μας, θὰ μπο-
ροῦνε νὰ μᾶς μιλοῦνε σὺν τίμιοι πολιτικοὶ καὶ σὺν
ἀληθινοὶ πατριῶτες ἔτσι.

—Τίποτα μὴν καρτερεῖτε ἀπὸ μᾶς, τίποτα. Τὸ
κατώφλι μας δὲ θὰ ᾔνεν τὸν πατήσατε, τὴ σκάλα τοῦ
Υπουργείου δὲ θὰ τὴν ἀνεδύμε γιὰ τὸ χατήρι σας.
Γυάλινο τὸ οὐκί μας, γὰρ νὰ βλέπετε τὲς πράξεις μας
καὶ νὰ κρίνετε τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀντιπροσώπου-
σάν μας. ἀνοίξετε καὶ ταυτίξτε μᾶς βουλωμένα μετὰ κερὶ, νὰ μὴν
ἀκούμε τὲς φωνὲς καὶ τὰ παρακάλια σας. Ἐρχόμα-
στε νὰ χτυπήσουμε τὸ ρουσφέτι, ἐρχόμαστε νὰ πνί-
ξουμε τὴν ἀτιμὴν τὴ συνάλλαχ. Καινούριους πολι-
τικούς θεοὺς σὰς φέρνουμε, ἀγρίους θεοὺς, αἱματο-
πότες, καὶ ζητάμε, νὰν τοὺς προσκυνήσατε. Δὲ διακο-
νεύουμε τὸν ψῆφο σας, τὸν ἀπαιτοῦμε, γιατί ἔχουμε
κάθε διακίωμα σὺν τίμιοι πολιτικοὶ νὰ ζητήσουμε τί-
μιους ψήφους, ἀπὸ τίμια χέρια ρηγμένους στὴν κάλ-
πη μας. Ἄ δὲν εἴστε ἱκανοὶ νὰ μᾶς νιώσετε, ἄ δὲ
θέλετε νὰ καθαρίσετε τὴν ψυχὴν σας ἀπὸ κάθε ἀτο-
μικὸ σφέρο ποὺ καιροὺς καὶ χρόνια τώρα τὴν λερώ-
νει, ἄ δὲν ἔχετε τὸ κουράγιο νὰ σκοτώσετε τὸν παλιὸ
πολίτη ποὺ ἴσαμε σήμερον πολέμησε αὐτὸ τὸν τόπο
καὶ τὸν ῥήμαξε, ἄ δὲν εἴστε ἀκόμα ἐτοιμασμένοι γιὰ
μὴν τέτλια εἰρηνικὴν μὴ σωτήριαν ἐπανάσταση κατὰ
τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ σας, τότε μαυρίστε μας!

Ἔτσι θὰ μᾶς μιλήσουν, μὰ δὲ θὰν τοὺς μαυρί-
σουμε. Γιατί ἡ εἰρηνικὴ ἐπανάσταση θὰ ἔχει γίνει, ὁ
ἑαυτὸς μας θὰ ἔχει ξεσκλαβωθεῖ ἀπὸ τὲς τόσες πολιτι-
κὲς καὶ κοινωνικὲς πρόκλησεις ποὺ τὸν κυβερνοῦνε
σήμερον καὶ ὁ ΛΑΟΣ θὰ ἔχει γίνει πιά Δύναμις Κυ-
βερνήτης.

Κανέναν Ρωμῖον δὲν εἶναι προδότης. Μόνο φιλε-
λεύθεροι καὶ συντηρητικοὶ ὑπάρχουν, μόνο ἔσονται
καὶ ὑπναράδες. Οἱ δεῦτεροι, οἱ συντηρητικοί, εἶναι
φυσικά καὶ οἱ ὑπναράδες καὶ αὐτοὶ ἀποτελοῦνε τὸ Ρω-
μαϊκὸ σήμερον. Καὶ εἶναι ἀλήθεια φαρμακερὴ, μὰ
πάντα ἀλήθεια, πῶς ἀπὸ τὴ μέρα ποὺ ἰδρύθηκε τὸ
Ἑλληνικὸν Κράτος ἀρχίνησε καὶ ὁ πόλεμος ὁ ἕως-

στος καὶ ὁ τρομερὸς κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δηλ. τὸ
Κράτος πολεμάει τὸ ἔθνος, τὸ Ρωμαϊκὸ πολεμάει
τὴν Ρωμιότητα, οἱ ὑπναράδες πολεμάνε τοὺς ἔσονται.

Ἀπαισιόδοξος δὲν εἶμαι. Τὸ ἐναντίον, εἶμαι πα-
ραπολὺ αισιόδοξος. Οἱ ἀπαισιόδοξοι ἀφίνουν τὰ πρά-
ματα νὰ τραβάνε τὸ δρόμο τους, ἀφοῦ δὲν ἐλπίζουν
καμιά γιαιτριά. Ἐνα καὶ ποὺ θὰ γίνει, τί σημαί-
νει καὶ ἂ γίνει αὔριο ἢ σήμερον; Καλύτερα νὰ γίνει
σήμερον γιὰ νὰ γλυτώσουμε μίαν ὥρ' ἀρχύτερα. Μὰ
οἱ αισιόδοξοι κοιτάζουν νὰν τὸ σταματήσουν τὸ κα-
κὸ αὐτὸ, γιατί ἐλπίζουν τὸ λυτρωμὸν καὶ φυσικὸ εἶ-
ναι ἀφοῦ τὸν ἐλπίζουν, νὰ θέλουν νὰν τὸν φέ-
ρουνε μίαν ὥρ' ἀρχύτερα. Κ' ἔνας ἀπ' αὐτοὺς εἶμαι
καὶ γώ, ὁ τελευταῖος στρατιώτης σ' ἕναν τίμιον ἀγῶ-
να ποὺ γίνεται χρόνια τώρα ἀπὸ τὲς πνευματικὲς κο-
ρυφές τῆς φυλῆς μας.

Πιστεύω καὶ ὁμολογῶ πῶς ἡ Φυλὴ μας ἔχει
σπέρματα ζωῆς καὶ αἰωνιότητος μέσα της. Τὰ σπέρ-
ματα αὐτὰ τὰ βαστάει ἀπὸ αἰῶνες καὶ οἱ τόσες τρο-
μερές καταιγίδες ποὺ παράσανε ἀπὸ πάνου της δὲν
μπόρεσαν νὰν τῆς τὰ φανίσουν. Ὁ ἐμφύλιος αὐτὸς
πόλεμος, ὁ ἀδερφικὸς αὐτὸς σπαραγμὸς, νὰ πάψει
μεταξὺ Κράτος καὶ ἔθνος καὶ ἀμέσως τὰ σπέρμα-
τα θὰ βλαστήσουν καὶ θὰ δώσουν καρποὺς θρεπτι-
κοὺς.

Ὁ μεγαλύτερος ποιητὴς τῆς Ρωμιότητος, ὁ Κω-
στῆς Παλαμάς, τὸ προφήτεψε αὐτὸ.

Κ' ἡ ψυχὴ σου, ὦ Πολιτεία,
κολασμένη ἀπὸ τὴν ἀμαρτία,
νεκρὴ ἀφίνοντας ἐσένα
θὰ πλανέται κυνηγώντας ἄλλη γέννα.

Ὅσο νὰ σὲ λυπηθεῖ
τῆς ἀγάπης ὁ Θεός,
καὶ νὰ σὲ ζημιώσῃ μιαν πνοή
καὶ νὰ σὲ κλέβῃ ὁ λυτρωμὸς,
ὦ ψυχὴ παραδαρμένη ἀπὸ τὸ κρῖμα!
καὶ θ' ἀκούσεις τὴ φωνὴν τοῦ λυτρωτοῦ,
θὰ γδυθεῖς τῆς ἀμαρτίας τὸ ντύμα,
καὶ ξανά κυβερνημένη καὶ ἀλαφρὴ
θὰ σαλέψεις σὺν τῇ γλῶσῃ, σὺν τῷ κῦμα,
καὶ μὴν ἔχοντας πῶς κάτω ἄλλο σκαλὶ
νὰ καταρυνήσεις πῶς βαθὺ
στοῦ Κακοῦ τὴ σκάλα,
γιὰ τὰνέβασμα ξανά ποὺ σὲ καλεῖ

θὰ αἰστανθεῖς νὰ σὲ γυμνώσῃ, ὦ χαρὰ!
τὰ φτερά,
τὰ φτερά τὰ πρωινὰ σου τὰ μεγάλα!

Ὁ ποιητὴς τὸ προφήτεψε καὶ θὰ γίνει. Καὶ θὰ
γίνει γρήγορα. Γιατί τὸ τελευταῖον σκαλοπάτι τὸ
κατεβήκαμε πιά στοῦ Κακοῦ τὴ σκάλα καὶ καιρὸς
νὰρχνήσῃ τὸ ἀνέβασμα. Καὶ θὰρχνήσῃ. Γιατί τὰ
φτερά τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς δὲν κοπήκαν. γιατί
τὰ φτερά τὰ μεγάλα εἶναι ἔτοιμα νὰν αἰωγτοῦνε. Ὁ
Λυτρωμὸς σημαίνει μετὰ ἀσχημένια καμπάνια, ὁ ἑλλη-
νικὸς ἀγέρας εἶναι γιομάτος χρυσοφτέρουρες καὶ
γλυκόλαλες ἐλπίδες καὶ ὁ μεγάλος Λυτρωτὴς ἔρχε-
ται.

Ἐτοιμασθε νὰ τὸν καλοδεχτοῦμε. Ὁ μεγά-
λος ὁ Λυτρωτὴς ποὺ θὰ εἴσῃ τὰ φτερά στὴν Ἑλ-
ληνικὴ Ψυχὴ, ποὺ θὰ ἀναστήσῃ μεγάλη καὶ δοξασι-
μὴν τὴ Φυλὴν μας, εἶναι ὁ Λαός.

ΔΗΜ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

τὸ γραφεῖο (δρόμος Ζήνωνος 2) πωλοῦνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τὸ
ἕνα καὶ 1,25 φρ. γρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικόν, τὰ πόλοινα βιβλία
τοῦ ΨΥΧΑΡΙ «Ἐννεοῦ τοῦ Γιαννίου» — τοῦ ΠΑΛΑΜΗ
«Ἡλίου καὶ Φεγγαροῦ» — τοῦ ΦΩΤΙΑΔΗ «Τὸ γλωσσικὸν ζῆ-
γμα καὶ ἡ Ἑκπαίδευτικὴ καὶ ἀναγεννήσις» — τοῦ ΒΕΡΤΑ-
ΛΙΩΤΗ «Ἱστορία τῆς Ρωμιότητος», «Μαζώχιστος καὶ ἱερο-
κολάκας» καὶ «Ἐπιστολὴς ἱστορίας» — τοῦ Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ
«Οἱ σκιὲς μου» — τοῦ ΗΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝΟΤ «Ἀνεγερτικὸν
δρᾶμα» — τοῦ ΗΑΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία καὶ Πατριδία»
— τοῦ ΣΤΕΦ. ΓΑΜΑ «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινοῦρα» — τοῦ
Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Ἡ ματιὰ» — τοῦ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ
«Ζωντανὴ καὶ πεθισμένη» καὶ «Ὁ Ἀσώτος» δρᾶμα —
τοῦ ΛΟΓΓΟΥ «Δίκης καὶ Χλόης» (μεταφρ. Βουτιερδῆ) —
τοῦ ΕΥΡΗΠΑΝ «Ἡ Νύκτας» (μεταφρ. Περικλῆ) — τοῦ
ΣΟΦΟΚΛΗ «Ὁ Αἴας» (μεταφρ. Ζήσιμου Σιδερῆ).

Ἡ ΙΛΙΑΔΑ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Παλλῆ δρ.
2 καὶ φρ. γρ. 2 1/2 γιὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ ΔΕΡΣΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τῆς κ. Ἀλεξάν-
δρου Περικλῆ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Παλλῆ δρ.
9 γιὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Τοῦ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ «Ἰαμβοὶ καὶ Ἀνάκτιστοι» —
«Τρισυγγενὴς» — «Γράμματα» — «Ἀσάλευτη Ζωή», 6 δρ. ἑν-
τὶς 12 ποὺ πωλοῦνται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Γιὰ τὴν ἀπαιτή-
σιν 6,50 καὶ γιὰ τὸ ἑξωτερικόν 7 φρ. γρ. δίχως ἄλλο ἐξόδο
γιὰ τὰ ταχυδρομικά. — Ὁ οὐδωδέκατος τοῦ Γούτσου,
3 δραχμῆς. «Ὁ θάνατος τοῦ Παλιχαρίου» δρ. 1.

Τοῦ ΙΔΑ «Μαρτυρὶα καὶ ἡρώων αἶμα» δρ. 2.
Τοῦ Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ ἱστορία (δρ. 1) — Κριτικὴ
ζου ἀδελφῶν λογισμῶν τοῦ Καντ (δρ. 1) — Τὸ δασμολογικὸ
ζήτημα στὴν Ἀγγλίαν (μετὰ 50)

Τοῦ ΑΕΑΝΤΟΥ Κ. ΠΑΛΑΜΑ τὰ «Πρώτα τραγού-
δια» δρ. 1.

Τοῦ ΕΡΜΟΝΑ «τῆς Ζωῆς» δρ. 1.

Τοῦ ΕΛ. ΓΙΑΝΝΙΔΗ «Γλώσσα καὶ Ζωή» δρ. 2.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ 1908			
4 ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΑΝ ΕΞ	100,000 Δρ.	400,000	
4	»	25,000	» 100,000
4	»	10,000	» 40,000
12	»	3,000	» 60,000
20	»	1,000	» 20,000
1644	»	100	» 164,400
2312	»	50	» 115,600
4000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν.....		900,000	

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27/10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι μόνον 500,000 τετραδράχμων γραμμα-
τίων ὑπ' ἀριθ. 1—300,000. Μόνον οἱ ἀριθμοὶ ο἗τοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρωτικῆς κατὰ τὴν κλή-
ρωσιν ταύτην. Κατόπιν θὰ ἐκδοθῶσι μονόδραχμα γραμμάτια ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώ-
σεων, ὑπ' ἀριθ. 300,000 ἄχρι 1,000,000, θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτικῆς καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοί.

Γραμμάτια πωλοῦνται. Βίς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς ἑταιρίας, εἰς τοὺς σταθ-
μάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς
δραχμὰς τέσσαρας ἑκάστην, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκάστην γραμμάτιον, ἰ-
σχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν
Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας. Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἀρχεῖται ἀπὸ 1/4 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ